

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Lugosi Sándor ügyvéd mint pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve felperesnek** a Szabóné dr. Ónodi Erzsébet ügyvéd által képviselt **"A" Rt. I.r.** és a dr. Holló Imre ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve II.r. alperesek** ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság által 2007. február 14. napján meghozott 3.P.20.356/2006/25. számú ítélete ellen a felperes részéről 29. és 35. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az I.r. alperes részére 40.000.- /Negyvenezer/ Ft, a II.r. alperes részére 50.000.- /Ötvenezer/ Ft másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő dr. Lugosi Sándor pártfogó ügyvéd részére 10.000.- /Tízezer/ Ft munkadíjat + 2.000.- /Kettőezer/ Ft áfát, azaz összesen 12.000.- /Tizenkettőezer/ Ft pártfogó ügyvédi díjat állapít meg.

Felhívja a Győri Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a pártfogó ügyvédi díjat dr. Lugosi Sándor pártfogó ügyvéd részére az ellátmány terhére utalja ki.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket és az előlegezett pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 100.000,- Ft, a II.r. alperesnek 250.000,- Ft perköltséget.

Ítéletének indokolása szerint a felperes és "B" ellen az "A" Rt. építési hiteltartozás jogcímén 190.505,- Ft és járulékai tekintetében peres eljárást kezdeményezett. A Székesfehérvári Városi Bíróság a 16.P.22.750/1999/13. sorszámú végzéssel jóváhagyott bírói egyezsége szerint a jelen per felperese - mint alperes - összesen 202.047,-Ft, ebből 190.505,- Ft után 1999.január 2-től a kifizetés napjáig járó évi 39 % kamata és 11.542,- Ft után 1999.január 2. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20 % kamatát II.rendű alperes neve önálló bírósági végrehajtónál elhelyezett 3.250.000,- Ft-ból vállalta kiegyenlíteni.

Az I.r. alperes és az "A" Rt. 2001.január 10.napján engedményezési megállapodást kötött, így 2001. május 3. napján a Székesfehérvári Városi Bíróság 701-Vh.1270/2001/2. számú végzésével a jogutódlást megállapította. A határozat jogerőre emelkedését követően a Székesfehérvári Városi Bíróság 2001. július 19.napján a végrehajtási lap kiállításával elrendelte a felperessel szemben a végrehajtást.

A II.r. alpereshez mint önálló bírósági végrehajtóhoz 2001. júliusában érkezett meg a végrehajtási lap és a VI.V. 282/2001.számú végrehajtási ügyben a II.r. alperes előbb a felperes nyugellátására, majd a végrehajtást kérő nyilatkozatára figyelemmel a felperes tulajdonában álló, az "Helység"1hrsz-ú ingatlanra tett intézkedéseket.

A felperes végrehajtási kifogást nyújtott be és a Székesfehérvári Városi Bíróság a 701-Vh.1270/2001/10. számú végzésével az önálló bírósági végrehajtó VI.V.282/2001/6. számú letiltását megsemmisítette, ezt meghaladóan az adós végrehajtási kifogását elutasította. A Fejér Megyei Bíróság a Pfk.20.567/2002/2.számú végzésével az elsőfokú bíróság határozatát helyes indokai alapján helybenhagyta. A felperes a jogerős határozat vonatkozásában felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet a Legfelsőbb Bíróság a Pfv.I/A.21.785/2002/2.sorszámú végzésével hivatalból elutasította.

2003. március 12.napján az I.r. alperes és az "A" Rt. közös kérelmet terjesztett elő a felperes tartozását érintő engedményezési megállapodásra figyelemmel a végrehajtás kérő személyében történt változásra tekintettel a jogutódlás megállapítása tárgyában.

A kijelölés folytán a megismételt eljárásban eljáró Veszprémi Városi Bíróság a 21.1901-Vh.2171/2003/4.sorszámú végzésével ismételten döntött a végrehajtást kérő tekintetében beállott jogutódlásról. Ezen határozatot a Veszprém Megyei Bíróság a Pkf.20.255/2004/3. sorszámú végzésével helybenhagyta.

A megyei bíróság a felperesnek a Ptk.339.§. (1) bekezdésére és a 349.§. (1) bekezdésére alapított kártérítés megfizetése iránti keresetét megalapozottnak nem találta.

Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a kártérítés általános és különös feltételei fennállanak-e. Megállapítható-e az alperesek részéről jogellenesség, illetve a II.r. alperes eljárása során történt-e jogellenesnek minősülő intézkedés vagy mulasztás.

Az eljárás adatai alapján kétséget kizáró módon megállapította, hogy a felperessel szemben az I.r. alperes kérelme az engedményezés, a jogutódlás tárgyában hozott jogerős bírósági döntés alapján a bíróság által jóváhagyott egyezségben foglaltak szerint indult a végrehajtási eljárás. A végrehajtási lap kiállításának jogszabályi feltételei fennálltak.

A II.r. alperes a Vht.rendelkezéseit betartva járt el. A II.r. alperesnek a felperes nyugellátása letiltására tett intézkedését a felperes végrehajtási kifogása folytán a bíróság megsemmisítette, de az ingatlannal kapcsolatban tett intézkedéseket a bíróság jogszerűnek minősítette.

Vizsgálta a megyei bíróság azt is, hogy a felperes a számára biztosított jogorvoslattal - a végrehajtási kifogás jogával - élt-e. Megállapította, hogy a felperes a számára biztosított jogorvoslati lehetőséget több alkalommal is igénybe vette, de a bíróság - a másodfokú eljárások eredményeként is - azokat elbírálvá nem állapította meg a II.r. alperes jogellenes magatartását, intézkedését. II.r. alperes által foganatosított végrehajtási cselekményeket nem minősítette jogszabálysértőnek.

Megítélése szerint az I.r. alperes sem járt el jogellenesen akkor, amikor a bíróság által jóváhagyott egyezségben foglalt, a felperest terhelő követelés tekintetében végrehajtási eljárást kezdeményezett. Ugyanakkor a II.r. alperes - mint önálló bírósági végrehajtó - részéről sem állapítható meg olyan jogellenesség, amely a felperes kártérítési igényét megalapozná. Így a felperesi kereset jogalapja hiányzik.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben elsődlegesen a Pp.252.§. (2) és (3) bekezdése alapján a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezését kérte. Másodlagosan a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását kérte a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján akként, hogy az ítélőtábla a felperes keresetének teljes egészében adjon helyt. Kérte egyetemlegesen kötelezni az alpereseket a felmerült perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy az I.r. alperes jogellenesen járt el az **"Helység"**1 ...hrsz-ú ingatlan terhelése, illetve az **"A"** Rt. követelésének végrehajtása tárgyában. Az **"A"** Rt. engedményezte a felperessel szemben fennálló követelését az I.rendű alperes részére 2001.év júniusában. Ezt követően 2003. január 20. után a követelés felett újra az **"A"** Rt. rendelkezett, mivel közte és a felperes között újabb szerződéskötés történt a korábbi tartozás átütemezése tárgyában, amely pénzügyi szempontból úgynevezett „átszerződésnek” minősül. Így az I.r. alperes végrehajtást kezdeményezett egy olyan követelés tárgyában, amely vonatkozásában az eredeti jogosult és a kötelezett között egyezség született. Az I.r. alperes rosszhiszeműen járt el, hiszen az egyezség tényére a felperes, illetve az eredeti jogosult is felhívta a figyelmét.

A fentiek alapján az I. és a II.r. alperes jogellenes magatartást tanúsítottak és eljárásukkal jogellenesen kárt okoztak a felperesnek.

A végrehajtási eljárás során a felperest sem az I., sem pedig a II.r. alperes, illetve az **"A"** Rt. sem szólította fel a fizetésre, nem közölték vele, hogy a jogerős egyezség szerinti követelés kifizetésének akadálya van. Így ő abban a hiszemben volt, hogy a követelés a végrehajtói letétből kiegyenlítésre került. Eljárási szabálysértés történt, amikor a II.r. alperes a Vht. rendelkezéseit megsértve nem küldte meg részére a végrehajtási lapot.

A megyei bíróság ítéletének 5. oldal 1.bekezdésében hibás helyrajzi szám szerepel, az helyesen

Az I.r. alperes megtévesztette a felperest, amikor az „átszerződés” időpontjára igérvényt tett a végrehajtás megszüntetésére. Ugyanakkor ezzel ellentételesen intézkedett, amikor jogutódlási kérelmet nyújtott be olyan jogra, amelyre a szerződéskötéskor az **"A"** Rt. nem tartott igényt, de törölni sem tudta a végrehajtási jogot, mert azt nem az **"A"** Rt. jegyeztette be.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a végrehajtási lap kiállításának jogszabályi feltételei hiányoztak, így mulasztás történt. A II.r. alperes a Vht. rendelkezéseit nem tartotta be.

A megyei bíróság eljárása során nem vizsgálta részletesen, nem derítette fel a II.r. alperes magatartását, nem értékelte a beszerzett iratokat, hanem megelégedett a végrehajtó azon nyilatkozatával, hogy mindent jogszerűen csinált.

Álláspontja szerint a megyei bíróság által megállapított perköltség eltúlzottnak minősült, ezért annak mellőzését, illetve leszállítását is kérte.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Igényt tartott a másodfokú perköltség megfizetésére is.

Álláspontja szerint kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy az I.r. alperes hitelkezelési eljárása mindenben megfelelt a hatályos jogszabályoknak és az ügyfél érdekeinek. Egyértelmű, hogy a felperes jogtalanul, jogalap nélkül akart kártérítési igényt érvényesíteni. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem valós tényeket említ, melyek az elsőfokú eljárás során egyértelműen tisztázásra kerültek, így a hatályon kívül helyezés nem indokolt.

A II.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében szintén kérte a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását. Hangsúlyozta a megyei bíróság a tényállást felderítette, a becsatolt iratokat messzemenően figyelembe vette és a rendelkezésre álló iratokból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le. Helyesen állapította meg, hogy a II.r. alperes a Vht. rendelkezéseit betartva járt el, így terhére jogsértés nem állapítható meg.

A megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése nem indokolt, a felperes személyes beadványa kizárólag érzelmeken alapul.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélet tábla elsődlegesen a felperesnek a Pp. 252.§. (2) bekezdésére és a (3) bekezdésére alapított fellebbezését bírálta el. E körben a felperes arra hivatkozott, hogy a megyei bíróság az eljárás szabályainak lényeges megsértésével járt el. A Pp.3.§. (2) bekezdése sérült, amikor a végrehajtási jog bejegyzésének körülményeit nem vizsgálta, illetve a felperes keresetének jogalapja vonatkozásában a becsatolt bizonyítékok ellenére nem folytatott le bizonyítási eljárást.

Az ítélet tábla annyiban osztotta a felperes fenti fellebbezési érvelését, hogy a megyei bíróság ítéletének indokolása nem teljes mértékben felel meg az eljárási szabályoknak.

E vonatkozásban a Pp.221.§. (1) bekezdése kimondja, az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azon jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok

mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Az indokolásban a bíróság elsősorban a tényállást állapítja meg, majd a tényálláson alapuló döntésének jogi okfejtését adja. A tényállást mindig az arra vonatkozó bizonyítékoknak nem csak a felsorolásával, de azok kellő, okszerű mérlegelésével kell alátámasztani. A bíróságnak a határozatát mindig a szükséges mértékben kell megindokolni. E szükségesség körét pedig az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg.

A PK.206. számú Állásfoglalás b./ pontja értelmében az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére a Pp.252.§. (2) bekezdése alapján csak akkor kerülhet sor, ha az elsőfokú határozatból és az eljárás adataiból nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a döntését mire alapította, ezért az érdemi határozat nem bírálható felül. Ha azonban az érdemi döntéshez szükséges adatok rendelkezésre állnak, érdemi döntést kell hozni.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az ítélet indokolásának kiegészítéséhez, korrigálásához szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak, így a megyei bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezése nem indokolt, mivel az indokolásbeli korrekciók az ítélet érdemi helyességét nem érintik.

A felperes fellebbezésében - és az elsőfokú eljárásban is - elsődlegesen azt vitatta, hogy az I.r. alperes jogellenesen indította meg a végrehajtási eljárást, és jogellenesen került a **"Helység"1** ...hrsz-ú ingatlanra vonatkozóan a végrehajtási jog bejegyzésre. Vitatta a végrehajtási lap kibocsátásának a jogszerűségét is, és álláspontja szerint a tulajdonát képező **"Helység"1**hrsz-ú ingatlan vonatkozásában az I.r. alperesnek kellett volna törülnie a bejegyzett végrehajtási jogot. Előadta, hogy nem létező végrehajtási jog jogutódlásáról történt döntés az eljárásban.

Az ítélet tábla nem osztotta a felperes azon fellebbezési érvelését, hogy az I.r. alperes jogellenesen indította meg a felperes vonatkozásában a végrehajtási eljárást.

Az elsőfokú eljárás, valamint a csatolt végrehajtási iratok alapján tényként állapítható meg, hogy az I.r. alperes jogelődje az **"A"** Bank Rt. 190.505,- Ft és ennek 1999.január 2.napjától a kifizetés napjáig járó évi 39 % kamata, továbbá 11.542,- Ft és ennek 1999.január 2.napjától a kifizetés napjáig járó

évi 20 % kamata vonatkozásában a Székesfehérvári Városi Bíróság 16.P.22.750/1999/13. sorszámú végzésével jóváhagyott egyezségben a felperes - mint adós - kötelezettséget vállalt arra, hogy ezen összegeket és a meghatározott kamatokat II.rendű alperes önálló bírósági végrehajtónál elhelyezett 3.250.000,-Ft-ból egyenlíti ki. A felperes azonban a jogerős bírói egyezségben foglaltakat nem teljesítette, mivel a végrehajtónál a 3.250.000,-Ft akkor már nem állt rendelkezésre.

Ugyanakkor az "A" Bank Rt. és az I.r. alperes között 2001. január 10.napján engedményezési megállapodás jött létre, amely alapján a Székesfehérvári Városi Bíróság a 701-Vh.1270/2001/2.számú végzésével megállapította, hogy az "A" Rt. jogutódja e követelés vonatkozásában az I.rendű alperes. Ezen végzés ellen a felperes fellebbezést nem nyújtott be, így az jogerőre emelkedett. Ezt követően az I.r. alperes - mint jogutód - kérelmére a Székesfehérvári Városi Bíróság 2001.július 19.napján a felperessel mint adóssal szemben végrehajtási lapot bocsátott ki a bírói egyezségben meghatározott követelés végrehajtása érdekében.

A fenti eljárási adatok alapján egyértelmű, hogy az I.r. alperes jogszerűen indította meg a felperessel a végrehajtási eljárást, hiszen a végrehajtási lap kibocsátása iránti kérelmét a jogerős jogutódlást megállapító határozatot követően nyújtotta be a Székesfehérvári Városi Bírósághoz. Az is tényként állapítható meg, hogy a felperes a Székesfehérvári Városi Bíróság 16.P.22.750/1999/13. sorszámú végzésével jóváhagyott bírói egyezségben foglaltaknak nem tett eleget. Ennek megfelelően jogszerűen került sor a végrehajtási lap kibocsátására is a Vht. 13.§. (1) bekezdése és a Vht. 15.§. a./ pontja alapján.

Alaptalan a felperes azon fellebbezési érvelése is, hogy a tulajdonát képező **"Helység"1** ...hrsz-ú ingatlanra jogellenesen jegyezte be a II.r. alperes a végrehajtási jogot.

A Székesfehérvári Városi Bíróság által kiállított végrehajtási lap alapján a II.r. alperesnél - mint önálló bírósági végrehajtónál - VI.V.282/2001. szám alatt indult a végrehajtási eljárás. A II.r. alperes 2001. szeptember 13.napján intézkedett a körzeti földhivatalnál a felperes **"Helység"1**hrsz-ú ingatlanának lefoglalása iránt, amely alapján a Székesfehérvári Körzeti Földhivatal az ingatlanra 2001. október 24.napján a végrehajtási jogot bejegyezte. Ugyanakkor a II.r. alperes 2001. szeptember 14.napján letiltást bocsátott ki a felperesnek a Nyugdíjfolyósító Igazgatóságtól járó nyugellátására.

A végrehajtó ezen intézkedései ellen a felperes végrehajtási kifogást terjesztett elő mind az ingatlan lefoglalása, mind pedig a nyugellátására kiadott letiltás megszüntetése érdekében. A Székesfehérvári Városi Bíróság a 0701-Vh.1270/2001/10. számú végzésével a II.r. alperes, mint önálló bírósági végrehajtó VI.V.282/2001/6. számú - a nyugellátásra vonatkozó - letiltását megsemmisítette, ezt meghaladóan a felperes végrehajtási kifogását elutasította. A Fejér Megyei Bíróság a Pfk.20.567/2002/2.sorszámú végzésével a városi bíróság végzését helybenhagyta. A jogerős határozat vonatkozásában a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, de ezt a Legfelsőbb Bíróság a Pfv.I/A.21.785/2002/2.számú végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A fentiek alapján jogerős bírósági határozat állapította meg, hogy a II.r. alperes az **"Helység"1** ...hrsz-ú ingatlan lefoglalásával nem járt el jogellenesen, mivel az I.r. alperes - mint végrehajtást kérő - a végrehajtási lapon ingatlan végrehajtást kért, így a II.r. alperesnek a Vht.136.§. (1) bekezdése alapján törvényes lehetősége volt a felperes tulajdonát képező ingatlanának a lefoglalására.

Az ítélet tábla nem osztotta a felperes azon fellebbezési érvelését, hogy a bíróság nem létező végrehajtási jog jogutódlásáról döntött a végrehajtási eljárásban, illetve az ...hrsz-ú ingatlanról az I.r. alperesnek kellett volna törölnetnie a végrehajtási jogot.

A csatolt végrehajtási iratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az I.r. alperes és az **"A"** Rt. között 2003. február 15.napján engedményezési megállapodás jött létre, amelyben az I.r. alperes a felperessel szembeni követelését átruházta az **"A"** és **"C"** Rt-re. 2003. március 12.napján az I.r. alperes és az **"A"** Rt. közös kérelmet nyújtott be a Székesfehérvári Városi Bíróság részére, amelyben kérték a jogutódlás megállapítását. A Székesfehérvári Városi Bíróság a 0701-Vh.1270/2001/29. sorszámú - 2003. május 6.napján kelt - végzésével megállapította, hogy az I.rendű alperes végrehajtást kérő helyébe az **"A"** és **"C"** Rt. lép be a végrehajtási eljárásban. Ezen végzés ellen a felperes fellebbezést nyújtott be és kijelölés folytán a Veszprém Megyei Bíróság az 1.Pkf.21.529/2003/3.sorszámú végzésével a Székesfehérvári Városi Bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította. Egyben az eljárásra a Veszprémi Városi Bíróságot jelölte ki. A másodfokú végzés indokolásából megállapítható, hogy a felek által kért jogutódlás alapja az, hogy a végrehajtást kérő az adósokkal szembeni követelését átruházta az **"A"** és **"C"** Rt-re a 2003. február 15.napján kelt megállapodással. Ahhoz azonban, hogy a

bíróság a jogutódlást megállapítsa, igazolni kell a jogutódlás alapjául szolgáló tény, jelen esetben a követelés átruházását. Ezt a végrehajtást kérő (engedményező) valamint az engedményes nem igazolták.

Az új eljárásra kijelölt Veszprémi Városi Bíróság a 21.1901.Vh.2171/2003/4. sorszámú - 2004.január 12.napján kelt - végzésében megállapította, hogy a 21.1901.Vh.2171/2003. számú ügyben az I.rendű alperes végrehajtást kérőnek a felperes adós elleni végrehajtási ügyében a végrehajtást kérő jogutódja az "A" és "C" Rt. Ezen végzést a felperes szintén fellebbezéssel támadta, de a Veszprém Megyei Bíróság a Pkf.20.255/2004/3.sorszámú végzésével az elsőfokú végzést helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú bíróság végzésének indokolása tartalmazta azt is, hogy a jelen eljárásnak nem képezte tárgyát az adós fellebbezésében írt azon előadása, hogy áll-e fenn tartozás az engedményező végrehajtást kérő "A" Faktoring Követeléskezelő Rt-vel szemben, vagy sem.

A fenti határozatok alapján tehát az I.r. alperes a felperessel kapcsolatos követelését a 2003. február 15.napján kelt engedményezési szerződéssel a perben nem álló "A" és "C" Rt-re ruházta át, a jogutódlást a Veszprém Megyei Bíróság jogerős határozatával megállapította.

Még ezt megelőzően az I.r. alperes 2003. januárjában a II.r. alperesnél a végrehajtási eljárás szünetelését kérte. A felperes azonban kérte az I.r. alperestől a végrehajtási eljárás megszüntetését, illetve az ingatlanára bejegyzett végrehajtási jog törlését. Az I.r. alperes ezt a kérelmet továbbította az "A" Bank Rt. részére, aki azonban a 2003. február 14.napján kelt 492/03. iktatószámú levelében úgy nyilatkozott, hogy „Az adós tulajdonát képező **"Helység"**¹hrsz-ú ingatlanról a végrehajtási jogot nem áll módunkban törölni, mivel ügyfelünk ellen az eljárást csak szüneteltetjük és nem megszüntetjük. Ennek értelmében a végrehajtási jog a hitel teljes kiegyenlítéséig érvényben marad. Kérjük, hogy erről ügyfelüket is tájékoztassák".

A Ptk. 329.§. (1) bekezdése szerint az engedményezéssel az engedményes a régi jogosult helyébe lép, és átszállnak rá a követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogok is.

Így 2003. február 15. napjától kezdődően az I.r. alperes már nem volt jogosult a felperessel kapcsolatos nyilatkozatot tenni, illetve a végrehajtási eljárás megszüntetését, valamint a bejegyzett végrehajtási jog törlését kérni. Erre az "A" és Kereskedelmi Rt-nek lett volna jogi lehetősége. A becsatolt iratokból

azonban egyértelműen megállapítható, hogy az engedményezés következtében az új jogosult a végrehajtási eljárás megszüntetését nem akarta kérni, hanem kizárólag csak a végrehajtási eljárás szüneteléséhez járult hozzá. Az ítéltábla álláspontja szerint az I.r. alperes jogellenes magatartást nem tanúsított, amikor a II.r. alperesnél nem kezdeményezte a végrehajtási eljárás megszüntetését, valamint azhrsz-ú ingatlanról a végrehajtási jog törlését, hiszen már nem ő volt a követelés jogosultja. Arra pedig nem kötelezhető a végrehajtást kérő, hogy a végrehajtási eljárás megszüntetését kérje. A felperes e vonatkozásban végrehajtás megszüntetése iránt pert indíthatott volna az új végrehajtást kérő ellen.

Nem megalapozott a felperes azon álláspontja, hogy a Veszprémi Városi Bíróság, illetve a Veszprém Megyei Bíróság nem létező végrehajtási jog jogutódlásáról döntött, hiszen a végrehajtási eljárás nem szűnt meg, csak szünetelt. Ugyanakkor a bírósági döntés elhúzódására azért került sor, mert a felperes az ezzel kapcsolatos határozatok ellen fellebbezést nyújtott be.

Az ítéltábla nem találta alaposnak a felperesnek az elsőfokú perköltség mellőzésére, illetve leszállítására vonatkozó fellebbezését sem. Az elsőfokú eljárásban a felperes teljes egészében pervesztes lett, így a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján ő köteles az I. és II.r. alperesek felmerült perköltségét megfizetni. A perköltség összegét a megyei bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM. számú rendelet 3.§. (2) bekezdés a./ pontja alapján a perértéknek és a kifejtett ügyvédi tevékenységnek megfelelő összegben állapította meg, annak mellőzésére, illetve leszállítására jogi lehetőség nincs.

Az ítéltábla a fenti kiegészítő indokolással a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes pervesztes lett, így a Pp.78.§. (1) bekezdése szerint ő köteles megfizetni az I. és II.r. alperesek másodfokú perköltségét, amelynek összegét az ítéltábla a már meghivatkozott 32/2003.(VIII.22.) IM. számú rendelet 3.§. (5) bekezdése alapján az I.r. alperes részére bruttó 40.000,-, míg a II.r. alperes részére bruttó 50.000,- Ft-ban állapította meg.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjról a 7/2002.(III.30.) IM. számú rendelet 5.§. (1) bekezdés b./ pontja alapján határozott.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket és a pártfogó ügyvéd díját a 6/1986.(VI.26.) IM. számú

rendelet 13.§. (1) bekezdése és 14.§-a szerint, valamint a 7/2002.(III.30.) IM. számú rendelet 5.§-a alapján az állam viseli.

Győr, 2008. évi március hó 13. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József
bíró